

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפעול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד היומי בתורת מרן" • ירוחו תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "ערוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה ונכסים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חייגו:

*8759

www.moreshet-maran.com

מרן מוציא זעזע את

לעילוי נשמת

שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת משפטים

א אדר תשפ"א | גיליון מס' 355

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותיו

"אם כסף תלוה את עמי את העני עמך" (כב, כד).

כתב מרן פוסק הדור זצוקללה"ה (מאור

ישראל דרושים עמוד ר ד"ה אמרו):

אמרו חכמים: "תן לו משלו, שאתה ושלך שלו", כי הנה מה שהשפיע הקב"ה עושר לעשירים, אין זה אלא בתורת פיקדון בידיהם, והם רק כעין אפוטרופוס על הכסף, כדי שיוכלו לעזור לנצרכים ולעניים. שכן הלכה רווחת בשלחן ערוך (חושן משפט סימן רמו סעיף ד): הכותב בצוואתו כל נכסיו מתנה לאחד מבניו, לא עשאו אלא אפוטרופוס, והרי הוא יורש בכל הנכסים כאחד מאחיו בלבד, ואף על פי שכתוב בצוואה מפורש שילך ויחזיק ויזכה, מכל מקום אומדן הדעת הוא שלא נתכוין בצוואתו אלא שיהיו אחיו נשמעים לו ומכבדים אותו.

כמו כן כשהקב"ה משפיע עושר ונכסים רבים לאחד מישראל ועושהו עשיר, הרי שאיש זה אינו נחשב כבעליו של העושר, כי אם רק אפוטרופוס לחלקו לאחיו העניים לתומכם ולסעדם.

אמנם ראוי הוא אותו האיש לכבוד, שכן מצאנו (עירובין פו.) שרבי יהודה הנשיא וכן רבי עקיבא היו מכבדים את העשירים, וברור שהכוונה שהיו מכבדים עשירים יראי שמים וגומלי חסדים. וזהו מה שנאמר: "אם כסף תלוה את עמי את העני עימך", כלומר שהכסף שאתה מלווה או נותן לעני - אינו שלך, אלא "את העני עימך", דהיינו שחלקו נמצא אצלך, עימך, ואין אתה אלא אפוטרופוס בלבד.

(משוש תבל-שמות, עמוד רמו)

משלחן הראשון לציון

מכתב לבחור שרצה לעזוב את ישיבתו בעקבות שיטת הלימוד, ובעניין דרך הלימוד [תמצות מתוך קובץ בית יוסף-גליון לד שבט תשע"ז, סימן שלה]

תחליף אותו.

ותדע שיש משברים בחיים, ואסור בכל משבר להחליט החלטות מתוך המשבר, היא אלא כל משברך וגליך עלי עברו, חכי עד יעבור זעם, שכל אלו עצת היצר. ועליך לזכור כי התרופה הכי גדולה היא התפילה, להתפלל מקירות הלב לפני השי"ת לזכות להיות מעבדיו האמתיים והנאמנים, ולעבור את המשברים והניסיונות בהצלחה. ועם זאת יש לדעת כי אין מנוס לברוח מאת הניסיונות, אלא ע"י ההתמדה בעסק התורה והיראה, וכמ"ש רבי שלמה אבן גבירול (סדר כתו מלכות ליהי"פ): "ואם לא אוחיל לרחמיך, מי יחוס עלי חוץ ממך. לכן אם תקטלני לך אייחל, ואם תבקש לעונני, אברח ממך אליך, ואתכסה מחמתך בצילך". ע"כ. וזהו ההגדרה: אברח ממך - אך ורק אליך, ואכסה מחמתך - אך ורק בצילך.

על כן ראה להשקיט את הניסיונות דוקא ע"י לימוד התורה הקדושה. ואם קשה עליך הלימוד בעיניך, אזי תראה לבחור לעצמך מסכת קטנה וקלה ותקבל על עצמך ללמוד ממה בכל יום מעט, עד שתזכה לסיימה, ואח"כ תחזור עליה ותשגנה. כי לא העיקר הכמות אלא האיכות, וטוב לדעת מסכת אחת על בוריה, מאשר ללמוד כמה וכמה מסכתות ולא לזכור. ואדרבה, דוקא ע"י החזרות יהיה לך חשק ללמוד עוד מסכתות בדרך זו.

כמו כן, ראה לקבוע לך זמן בכל יום ללימוד ההלכה. והניסיון עם בחורי הישיבה שלנו הוכיח, שבחור שידוע פסקי הלכות הלכה למעשה, נוסף לו חיזוק מהבחורים שפונים אליו לדעת דבר ה' זו הלכה. תלמד משנה ברורה עם פסקי הלכה למעשה מספרי חזון עובדיה למרן אאמ"ר זצוק"ל וממה שנתבאר בילקוט יוסף החדשים. זאת מלבד קביעות לימוד ספרי מוסר בכל יום וכמו שאריך בזה מרן אאמ"ר זצוק"ל בהליכות עולם ח"ח (עמ' שלו).

בס"ד, כו טבת תשע"ז

לכבוד הבחור החשוב והיקר, שוקד באהלה של תורה... ראיתי את מכתבך אודות ההספק בישיבה הקטנה בצפון הארץ, שלומדים דף גמרא לשבוע, ורצונך לעזוב את הישיבה, וללמוד כאות נפשך.

הנה אין זו דרך נכונה והיא עצת היצר לצאת מהישיבה, או להחליף ישיבה, שגם אם הינך צודק שמאריכים לפרש את הסוגיות באורך רב עד שיוצאים מבולבלים, מ"מ בחור בישיבה קטנה חייב לשמור על המסגרת ולציית לרבנים, כי בישיבה לא רק לומדים, אלא מקבלים הרבה יראת שמים, ואהבת תורה, ודיבוק חברים והבחור נבנה באישיותו, ובפרט אם הישיבה היא מהטובות בצפון הארץ כפי שכתבת, והדבר יועיל לך להתקבל לשיבות גבוהות ישיבות טובות. אין לעזוב מסגרת זו ולקבל ולהבנות לקראת הישיבה הגדולה.

ובענין הלימוד אם אינו מסודר ואתה מרגיש חוסר סיפוק במה שלומדים רק דף בשבוע, קח לך חברותא טובה שרוצה כמוך הספק, ואחר סדר הלימוד בבוקר, תלמדו את המסכת הנלמדת בישיבה ותשתדלו לסיים אותה, עם תוס' כמוכן, ובסדר א' טוב שתלמד עם חברותא טובה, שאינו מפטפט, ותלמד גפ"ת עם עיקרי המפרשים על הסוגיות המאירי רשב"א ריטב"א וכיוצא, וגם לעיין בעיקרי האחרונים רעק"א פני מהרש"א מהר"ם, מהר"ץ חיות והרש"ש, ואלו המפרשים שיש ללמוד מדרך עיונם. ואמנם אין צריך ללמוד את הכל, אלא לעיין בעיקרי הדברים פה ושם, ומזה ומזה אל תנח ידיך, וכך תגדל ותצליח להתעלות בתורה וביראת שמים טהורה, עלה והצלח. ויש להקשיב לשיעורים, כי יש רמ"ם שמעבירים שמועות באופן יסודי, וסברות ישרות, ויש לנצלם. אך לא להתמקד אך ורק בשיעורים, אלא העיקר הלימוד העצמי בחברותא. ולא ללמוד לבד, כי בחברותא מבינים טוב, ואם החברותא מפטפט, ואינו מוכן לקבל עליו שלא להפסיק בלימודו כ"כ,

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

כל ספרי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

לרכישה באתר "מורשת מרן שופס"

shops.moreshet-maran.com

מסלול ללא הארץ
עך הפיתו!

להורדה סרקו את הברקוד

אתר "מורשת מרן" עכשיו באפליקציה!

מהלכות ברכת הגומל

(מתוך חזו"ע ברכות)

א. מי שחלה בשפעת מפני חוסר זהירותו בצנים פחים, ונפל למשכב, אף על פי כן כשיתרפא צריך לברך הגומל.

ב. התורם כליה מאבריו לחולה כליות מסוכן, והרופאים ניתחו אותו לצורך כך, כשיתרפא צריך לברך הגומל.

ג. יש אומרים שארבעה אלו שצריכים להודות, לאו דוקא הם, אלא הוא הדין לכל מי שנעשה לו נס, אפילו בדרך הטבע, או שניצול מדריסת שור ונגיחותיו, או שעמד עליו אריה לטורפו, או נחש להכישו, וניצול ממנו, או אם גנבים באו לו אם שודדי לילה, וניצול מהם, או שבתאונת דרכים שאירעה במכוניתו, ונתרסקה המכונית כליל, והוא יצא בלי פגע, וכיו"ב, כולם צריכים לברך הגומל על הצלתם. ויש אומרים שאין מברכים הגומל אלא ארבעה אלו דוקא, וטוב לברך הגומל בלי שם ומלכות.

ד. מטוס נוסעים שהיו בו נוסעים יהודים רבים, ובאמצע טיסתו השתלטו עליו מחבלים מרצחים ואילצו את הטייס לטוס לאוגנדה, שעויינים את ישראל, וכל הנוסעים במטוס בפרט היהודים היו בסכנה נוראה, ובחסד השי"ת על עמו ונחלתו, נתן אומץ וכח ועצמה רבה לחיילי ישראל, מנשרים קלו ומאריות גברו, ונסעו לשם ונלחמו בעוז וגבורה, והשמידו את כל המחבלים, והחזירו את החטופים לארץ ישראל בשלום. ברוך פודה ומציל. אין ספק שכל אלו שהיו במטוס מברכים ברכת הגומל, אך קרוביהם שרצו אף הם לברך ברכת הגומל, אינם רשאים לברך הגומל על הצלת קרוביהם.

אם מותר להיות "ספרן" בספריה חילונית

[מתוך קובץ בית יוסף, גליון לד-שבת תשע"ז].

טו"ב טבת תשל"ד

לר' אברהם שרביט.

בדבר שאלתו אם מותר לו לקבל תפקיד "ספרן" בספריה כללית שיש בה הרבה ספרים חילוניים, ושיהיה נאלץ לתת לכל דורש מהספרים האלה, וגם בעתיד לרכוש ספרים כאלה לספריה, בתוקף תפקידו כספרן.

לזאת אשיבו, הרי נודע מ"ש רו"ל (סנהד' ז). כל הקורא בספרים חיצוניים אין לו חלק לעוה"ב. וכ"ש ספרים חיצוניים של הדורות הללו אשר כל בלור חילוני פוער פיו לבלי חוק על ה' ועל משיחו, ונגד רבותינו הקדושים אשר רוח ה' דיבר במ ומלתו על לשונם ובאורם נראה אור, ובעקבותא דמשיחא חופצא ישגא ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד. וכדרשתם ז"ל בחגיגה יד. והרי כב' ירא ה' מרבים, כ"ב, ואיך יוכל להושיט בידיו לקורא אשר איננו יודע כי מות בסיר, ספרים כאלה, והרי הוא עובר על לפני עור לת"מ. וגם אם הקורא יודע רבונו ומורד בו יש בו משום לפ"ע, שתאוותו מעוורת עיניו, כמ"ש רמב"ם בפ' המשניות (שביעית פ"ה מ"ו).

לכן עצתי אמונה שלא יקבל תפקיד כזה זולת ספרן בספריה תורנית.

והשי"ת יתן לו פרנסתו בהיתר ולא באיסור.

ע. יוסף

עובדות מהנהגותיו והליכותיו
של מרן רבינו זצוקללה"ה

הנהגותיו

זהירותו בכבוד הזולת

אצילותו ונועם מידותיו של מרן רבינו הגדול זצוקללה"ה לא ידעה גבולות, למרות שמרן זיע"א ידע להיות חד ותקיף במקום הצורך, עם זאת היה נעלה ונשגב בהקפדתו וזהירותו הגדולה בכבוד כל אדם! זהירות מופלגת הייתה לו למרן זיע"א בהנהגות של בין אדם לחבירו.

דוגמה אחת מיני אלף המאפיינת את אישיותו המרומומת והאצילה של מרן, ניתן לראות בעובדה הבאה אותה סיפרו תלמידיו מאותה תקופה בה התיישב במצריים.

מרן היה ספון בחדרו ובני הישיבה היו נכנסים אליו בכל עת לשאול ממנו על אודות לימודם, מכיון שהיה מרן עסוק ושקוע בתלמודו בכל רגע מחייו, נהג להניח את ארוחתו בתוך המגירה הקבועה בשולחנו, ותוך כדי לימוד היה אוכל, אבל כשהיה נכנס אחד הבחורים לשאול את מרן בלימוד, היה ממהר מרן לסגור את המגירה, שלא לתת הרגשה לתלמידיו שהם מפריעים לו ומטרידים אותו בשעת אכילתו...

(שלהבת יוסף חי).

